

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/147/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315221534
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1315221534.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členiek senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: F. V., IČO: 86947389, štátny občan Českej republiky, na území Slovenskej republiky naposledy bytom: Q. XXXX/XX, B. B., miesto podnikania: Česká republika, Na Tarase 120, Obříství - Dušníky, o zaplatenie 2. 111,20 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č. k. 12C/640/2015 - 82 zo dňa 10.2.2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava III, č. k. 12C/640/2015 - 82 zo dňa 10.2.2017 v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, ako aj vo výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej aj súd prvej inštancie), rozsudkom č. k. 12C/640/2015 - 82 zo dňa 10.2.2017 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 9,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 26.4.2013 do zaplatenia, istinu 203,59 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % od 26.5.2013 do zaplatenia, istinu 39,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % od 26.6.2013 do zaplatenia a istinu 32,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % od 26.7.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žiadnej zo strán sporu nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil § 43 odsek 1,2,3 písmeno c), odsek 5 písmeno e) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 52 odsek 2,3,4, § 53 odsek 1,4 písmeno k), odsek 5, § 53a odsek 1, § 121 odsek 3, § 524 odsek 1,2, § 517 odsek 1,2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s., ako právny predchodca žalobcu, zriadil žalovanému na základe zmluvy o pripojení prístup k verejnej elektronickej komunikačnej sieti a sprístupnil mu súvisiace služby, ktoré žalovaný odobral, ale ich cenu vyúčtovanú faktúrou č. 7XXXXXXXXX zo dňa 8.4.2013, splatná dňa 25.4.2013, v sume 9,96 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.5.2013, splatná dňa 25.5.2013, v sume 203,59 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.6.2013, splatná dňa 25.6.2013, v sume 39,29 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.7.2013, splatná dňa 25.7.2013, v sume 32,70 eur, nezaplatil. Preto súd prvej inštancie žalovaného zaviazal na zaplatenie istiny 285,54 eur, zodpovedajúcej cene odobratých verejných elektronických služieb žalobcovi. Žalobca sa stal veriteľom predmetnej pohľadávky vrátane pohľadávky zo zmluvnej pokuty na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014. Vzhľadom na to, že žalovaný sa s úhradou ceny za elektronické komunikačné služby dostal do omeškania uložil mu súd prvej inštancie aj povinnosť zaplatiť žalobcovi príslušný úrok z omeškania.

3. Súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu v časti zaplatenia istiny 1 825,66 eur, ktorú si žalobca uplatnil titulom dohodnutej zmluvnej pokuty, pričom poukázal na to, že predmetný nárok bol dojednaný v bode 4 dodatku z 14.1.2010 k zmluve o pripojení, podľa ktorého sa zmluvné strany dohodli na tom, že v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti záväzku účastníka (žalovaného) uvedeného v bode 2 alebo 3 dodatku, v dôsledku čoho dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku (právneho predchodcu žalobcu) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 daného dodatku. Zmluvné pokuty boli stanovené sumou 1.327,76 eur + 497,90 eur, spolu 1.825,66 eur. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne žalobcovi porušením akejkoľvek povinnosti účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany žalobcu, napríklad odstúpením od zmluvy alebo prerušením, či obmedzením poskytovania služieb v prípade porušenia povinnosti podľa označených bodov a článkov zmluvy. Súd prvej inštancie sa odvolal na súdne rozhodnutia, v ktorých súdy posudzovali rovnaké alebo obdobné ustanovenia o zmluvnej pokute dojednané v zmluvách o pripojení aj od iných operátorov (napríklad rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 38C 117/2010-61 z 18.2.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č .k. 6Co/91/2011 zo dňa 24.4.2012, Okresný súd Prešov z 13.8.2010 č. k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 29. 6. 2011 č. k. 2Co/137/2010, rozsudok Okresného súdu Prešov zo 16. 8. 2010 č. k. 17C/112/2010-35 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 9.5.2011 sp.zn. 18C0/136/2010, rozsudok Okresného súdu Svidník z 31.10.2011 sp.zn. 7C/119/2011, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou z 26.10.2011, č.k. 11 C/184/2011-82), a v ktorých bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená alebo vyhodnotená, ako neprijateľná zmluvná podmienka. Z pozície ochrany spotrebiteľa a naplnenia cieľov Európskeho spoločenstva vo sfére vysokého záujmu na ochrane spotrebiteľa je pritom irelevantné, ktorý súd takúto podmienku vyhlásil za neplatnú. Súd prvej inštancie zdôraznil, že žalobcu zaväzuje ustanovenie § 53a odsek 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Súd prvej inštancie vyslovil, že ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom. Z takejto formulárovej zmluvy vychádza aj prejednávaný zmluvný vzťah. Vzhľadom na to, že uplatnený nárok na zmluvnú pokutu má základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke bolo by jeho priznanie v rozpore so zákonom.

4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 odsek 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj CSP), a nakoľko žalobca mal úspech vo veci len čiastočný, vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

5. Proti výroku tohto rozsudku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, podal žalobca odvolanie. Súdu prvej inštancie vytyka, že vec nesprávne právne posúdil, keď vychádzal z toho, že prejednávaný zmluvný vzťah je spotrebiteľským právnym vzťahom. Žalovaný uzatváral zmluvu v postavení podnikateľa, živnostníka a preto s ohľadom na obchodnoprávny charakter zmluvného vzťahu, ktorý spadá pod právny režim Obchodného zákonníka, nie je možné tento posudzovať z hľadiska neprijateľných zmluvných podmienok v právnom režime ochrany spotrebiteľa. Žalobca poukázal na to, že zmluvnú pokutu žalovanému vyúčtoval v súlade s dohodnutými zmluvnými podmienkami, respektíve v súlade s dodatkom k zmluve o poskytovaní verejných služieb. Súd prvej inštancie nijakým spôsobom nevysvetlil, ako sa vysporiadal so skutočnosťou, že zmluva bola uzavretá žalovaným ako živnostníkom a nie spotrebiteľom, ktorému je poskytnutá zvýšená ochrana jeho práv. Zmluvná pokuta predstavuje paušalizovanú náhradu škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nespĺnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Škoda pozostáva z ceny telefónu, respektíve mobilného zariadenia a sumy, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla, v dôsledku poskytnutia iných služieb za akciové ceny práve s ohľadom na dobu viazanosti. Zmluvnou pokutou je

zabezpečená návratnosť poskytnutej zľavy zo stanovenej ceny poskytovanej služby alebo zariadení, ktoré boli žalovanému poskytnuté v rámci zvýhodnenej ceny. Žalovaný porušil zmluvné povinnosti, tým že nevykonal riadne dohodnuté úhrady za dohodnuté a poskytnuté služby. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že jeho žalobe v plnom rozsahu vyhovie prípadne, aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

7. Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP). Vec prejednal bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a je nutné rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 odsek 1 písmeno b/ CSP zrušiť, a vec mu podľa § 391 odsek 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 22.10.2015 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia istiny 2. 111,20 eur s úrokom z omeškania. Žalovaná istina bola žalovanému vyúčtovaná právnym predchodcom žalobcu faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.4.2013, splatná dňa 25.4.2013, v sume 9,96 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.5.2013, splatná dňa 25.5.2013, v sume 203,59 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.6.2013, splatná dňa 25.6.2013, v sume 1. 367,05 eur; súčasťou tejto fakturovanej istiny je aj zmluvná pokuta vo výške 1.327,76 eur, faktúrou č. 7XXXXXXXXXX zo dňa 8.7.2013, splatná dňa 25.7.2013, v sume 32,70 eur a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.3.2014, splatná dňa 25.3.2014, v sume 497,90 eur; istina z tejto faktúry je vyúčtovaná zmluvnou pokutou. Zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol na základe zmluvy o pripojení zo dňa 16.9.2008, v ktorej je žalovaný označený, ako fyzická osoba podnikateľ a bolo v nej uvedené aj jeho IČO: 86 977 389. V takomto postavení žalovaný vystupoval aj vo v dodatkoch k zmluve o pripojení.

9. Podľa § 220 odsek 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

10. Rozsudok, ktorý nerešpektuje zásady uvedené v ustanovení § 220 odsek 2 CSP je nepreskúmateľný. Výrok rozsudku musí zodpovedať výsledkom dokazovania a vyhodnotenia dôkazov. To sa musí prejavíť v odôvodnení rozhodnutia, a preto musia byť dôvody zrozumiteľné a presvedčivé. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR (napríklad rozsudok sp.zn. 4 Cdo/171/2005 z 27.4.2006), ale aj Ústavného súdu SR (nález sp. zn. I. ÚS 226/2003 z 12.5.2004) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. V rozpore s ustanovením § 220 CSP je nielen absencia označenia dôvodov rozhodnutia, ale napríklad aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnym záverom súdu a jeho skutkovými zisteniami alebo stav, kedy právny záver zo skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii nevyplýva a nakoniec aj len všeobecné súhrnné zistenie bez konkretizácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany sporu; porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa strane konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

11. Podľa § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení k času vzniku zmluvného vzťahu je spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 odsek 3 OZ). Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 odsek 4 OZ).

12. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vychádzal zo záveru, že posudzovaná zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou. Predmetný záver, okrem konštatovania, že ide o formulárovú zmluvu, súd prvej inštancie nijako neodôvodnil. Takýto záver však nie je možné podložiť výsledkami dokazovania v danej veci. Žalovaný vo všetkých listinách o posudzovanom zmluvnom vzťahu vystupuje, ako fyzická osoba-podnikateľ. Zo žiadneho dôkazu vykonaného súdom prvej inštancie nie je možné vyvodiť, že by žalovaný pri uzatváraní zmluvy, ktorej predmetom bolo poskytovanie verejných telekomunikačných služieb nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej činnosti (§ 52 odsek 4 OZ). Preto je odôvodnenie napadnutého rozsudku v zmysle vyššie uvedeného výkladu nepreskúmateľné.

13. Nedostatočným odôvodnením napadnutého rozsudku bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces, a preto musel odvolací súd predmetný rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 odsek 1 písmeno b/ CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie podľa § 391 odsek 1 CSP.

14. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie vysporiadať sa s otázkou právneho charakteru posudzovaného zmluvného vzťahu, teda či tento vzťah má v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskú povahu. Následne súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodne tak, aby opis rozhodujúcich skutočností tvrdených žalobcom v žalobe zodpovedal výsledkom dokazovania, teda aj listinným dôkazom, ktoré žalobca na ich preukázanie pripojil ako prílohy k žalobe. V rozhodnutí vo veci samej nesmú absentovať dôvody rozhodnutia a musí byť preskúmateľné z pohľadu náležitostí rozhodnutia stanovených v ustanovení § 220 CSP.

15. Výrok, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na zaplatenie istiny 9,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 26.4.2013 do zaplatenia, istinu 203,59 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % od 26.5.2013 do zaplatenia, istinu 39,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % od 26.6.2013 do zaplatenia a istinu 32,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % od 26.7.2013 do zaplatenia, nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

16. O nároku na náhradu trov prvoinštančného, ako aj tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci (§ 396 odsek 3 CSP).

17. Odvolací súd dáva súdu prvej inštancie do pozornosti, že je potrebné vo veci prešetriť miesto pobytu žalovaného, pretože doručovanie súdnych písomností žalovanému na adresu Starohorská 18, Banská Bystrica, nezodpovedá stavu evidencie pobytu žalovaného, ako cudzinca na území Slovenskej republiky (č. l. - 65, 107 spisu).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).